

**APDRAUDĒJUMA NOVĒRTĒJUMS
UN GADA DARBĪBAS PĀRSKATS**

2 0 2 5

SATURA RĀDĪTĀJS

KOPSAVILKUMS	3
ĀRĒJAIS APDRAUDĒJUMS	4
KRIEVIJAS ĀRPOLITIKA	4
KRIEVIJAS REĢIONĀLĀ IETEKME	5
KRIEVIJAS UN ĶĪNAS SADARBĪBA	7
KRIEVIJAS BRUŅOTIE SPĒKI	9
BALTKRIEVIJAS BRUŅOTIE SPĒKI	16
APDRAUDĒJUMS VALSTS AIZSARDZĪBAS SISTĒMAI	19
SABOTĀŽAS OPERĀCIJAS	19
VERVĒŠANAS METODES UN RISKĀ GRUPAS	20
BRĪVPRĀTĪGIE ATBALSTĪTĀJI UN KOLABORĀCIJAS RISKS	22
CEĻOŠANAS UZ KRIEVIJU UN BALTKRIEVIJU RISKI	24
MILITĀRĀS IZLŪKOŠANAS INTEREŠU MĒRĶI	26
VALSTS NOSLĒPUMA AIZSARDZĪBA	30

KOPSAVILKUMS

Nozīmīgākais Latvijas drošības apdraudējuma avots jau ilgstoši ir bijusi un pārskatāmā nākotnē nemainīgi būs Krievija. Galvenie apdraudējuma faktori ir Krievijas impēriskās ambīcijas, agresīvā ārpolitika un militāro spēju attīstība, kas tiek īstenota ar ilgtermiņa mērķi uzvarēt konfrontācijā ar NATO.

Kremļa ārpolitiskie mērķi saglabājas nemainīgi ambiciozi, bet aizvadītā gada laikā Maskava nav spējusi pietuvoties to sasniegšanai. Tajā pašā laikā, neraugoties uz iesaisti pilna mēroga karā pret Ukrainu, Krievijas rīcībā ir resursi un līdzekļi, lai apdraudētu reģionālo drošības situāciju un turpinātu hibrīdkaru pret Rietumu pasauli.

Kamēr Maskava ir iesaistīta aktīvā karadarbībā Ukrainā, ir maz ticams, ka tā var uzsākt vēl vienu atklātu militāru operāciju pret kādu citu valsti. Pašlaik Krievijas galvenie militārie resursi tiek novirzīti karam, un ar to nav pietiekami, lai tuvā termiņā sasniegtu Kremļa sākotnēji izvirzītos mērķus un panāktu Ukrainas kapitulāciju.

Aizvadītajā gadā Krievijas radītais potenciālais militārais apdraudējums Latvijai nav mainījies. Vienlaikus jārēķinās, ka, samazinoties karadarbības intensitātei Ukrainā, Krievijas karaspēka grupējums Latvijas pierobežā, visticamāk, palielināsies un pieaugs militāro aktivitāšu intensitāte, kas vispārējo drošības situāciju reģionā padarīs nestabilāku.

Apdraudējums Latvijas drošības interesēm, sabiedrībai un aizsardzības sistēmai, kas galvenokārt izriet no Krievijas agresīvajām darbībām, 2025. gadā nav samazinājies. Krievijas militārā izlūkošana turpina sistemātiski vākt informāciju, kas nepieciešama tās Bruņotajiem spēkiem militāro operāciju plānošanai vai militārās agresijas plānu atjaunošanai.

Eiropā un Latvijā turpinās Krievijas sabotāžas operāciju kampaņa ar mērķi iebiedēt sabiedrību un politisko lēmumu pieņemšanu attiecībā uz atbalstu Ukrainai. Sabotāžas aktu īstenotājus, tāpat kā izlūkziņu ieguvējus, Krievijas izlūkošanas un drošības dienesti arvien biežāk vervē tiešsaistes saziņas platformās.

LAIKA PERSPEKTĪVA

Īstermiņā	Tuvā termiņā	Vidējā termiņā	Ilgtermiņā
0 – 6 mēneši	6 – 24 mēneši	3 – 5 gadi	6 - 10 gadi

IESPĒJAMĪBAS PAKĀPES

Praktiski neiespējams	Maz ticams	Pieļaujama iespēja / nevar izslēgt	Iespējams	Ticams	Visticamāk / ļoti iespējams	Gandrīz droši / var apgalvot
< 5 %	10 – 20 %	25 – 35 %	40 – 55 %	60 – 75 %	80 – 90 %	> 95 %

ĀRĒJAIS APDRAUDĒJUMS

KRIEVIJAS ĀRPOLITIKA

Krievijas galvenie ārpolitiskie mērķi saglabājas nemainīgi ambiciozi: iegūt pilnu kontroli pār Ukrainu; piespiest rietumvalstis piekrist Krievijas interesēm atbilstošas jaunas Eiropas drošības arhitektūras izveidei; nostiprināt ietekmi "tuvajās ārzemēs" jeb telpā, ko Krievija tradicionāli uzlūko kā savu ietekmes sfēru; mobilizēt globālos Dienvidus vienotā opozīcijā pret "kolektīvajiem Rietumiem". Kremļa skatījumā, sasniedzot šos mērķus, Krievija kļūtu par vienu no vadošajiem spēka centriem jaunā starptautisko attiecību sistēmā – "multipolārajā pasaulē".

2025. gadā Krievija nepietuvojās nevienam no tās deklarētajiem ārpolitiskajiem mērķiem, ko pamatā noteica pietiekamu ekonomisko, tehnoloģisko un militāro resursu trūkums. **Krievijas nespēja sniegt reālu atbalstu saviem stratēģiskajiem partneriem Latīņamerikā un Tuvajos Austrumos eksistenciāla apdraudējuma situācijās uzskatāmi demonstrēja Krievijas patieso, nevis Kremļa iedomāto spēku globālajā arēnā**, kas var veicināt tālāku Maskavas starptautiskās autoritātes kritumu, sevišķi globālo Dienvidu virzienā.

Neraugoties uz nesamērīgajiem ekonomiskajiem un cilvēkresursu zaudējumiem, Krievija joprojām ir tālu no Kremļa izvirzīto mērķu sasniegšanas Ukrainā. Maskava 2025. gadā nespēja izmantot salīdzinoši labvēlīgo starptautisko attiecību dinamiku, lai, apvienojot militāros un diplomātiskos pūliņus, panāktu uzvaru vai izšķirošu izrāvienu karā pret Ukrainu. Krievija joprojām cer, ka politisku izmaiņu, sabiedrības noguruma vai resursu trūkuma dēļ rietumvalstis pārstās sniegt atbalstu Ukrainai, kā rezultātā Kijivai nāksies pieņemt Maskavas prasības.

Maskava šogad, visticamāk, turpinās piedalīties ASV iniciētajās miera sarunās, bet nav pamata uzskatīt, ka pašreizējos apstākļos Kremlis būs gatavs piekrist tādām kompromisa mieram, kas saglabātu Ukrainas suverenitāti un tās ārpolitisko orientāciju uz Rietumiem. Ticams, ka arī 2026. gadā Krievija primāri centīsies panākt maksimālu savu mērķu sasniegšanu miera sarunu kontekstā. Visticamāk, īslaicīgai uguns pārtraukšanai Krievija piekritīs tikai tādā gadījumā, ja saskatīs iespēju tādā veidā sagatavoties jaunam uzbrukumam Ukrainai.

KRIEVIJAS REĢIONĀLĀ IETEKME

Krievijas stratēģiskais mērķis ir nodrošināt visaptverošu un citu lielvalstu neapstrīdētu Kremļa kontroli pār Austrumeiropu, Dienvidkaukāzu un Centrālāziju, ignorējot reģiona valstu nacionālās intereses un demokrātiski paustu politisko gribu. Var apgalvot, ka **netaisnīgs Krievijas un Ukrainas kara iznākums stiprinās Maskavas ambīcijas un spējas atgūt iepriekšējos gados zaudēto reģionālo ietekmi un palielinās tālākas Krievijas agresijas draudus**. Politisko kontroli pār Ukrainu vai vismaz tās eiroatlantisko centienu apturēšanu Maskava uzlūko kā galveno priekšnoteikumu savas dominances nodrošināšanai "tuvajās ārzemēs", kā arī turpmākai ietekmes projicēšanai Eiropā.

Turpinās Krievijas militārās, politiskās un ekonomiskās ietekmes pieaugums Baltkrievijā. Diktators Aleksandrs Lukašenko cenšas atjaunot sakarus ar rietumvalstīm ar mērķi mazināt sankcijas pret Baltkrieviju, kā arī radīt suverenitātes ilūziju Baltkrievijas iedzīvotāju vidū. Faktiski A. Lukašenko ir nonācis atkarībā no Kremļa labvēlības, kas izmanto Baltkrieviju kā Krievijas militāri rūpnieciskā kompleksa piedēkli, politisku vasali un papildu propagandas ruporu. Krievijas ietekme – gan institucionalizēta Savienotās valsts veidā, gan neformāla – visticamāk, saglabāsies arī bez A. Lukašenko neatkarīgi no Baltkrievijas formālās varas uzbūves.

Ar aktīvu iejaukšanos valsts iekšējās lietās Krievija cenšas kavēt Moldovas eiroatlantisko integrāciju un attālināšanos no Maskavas ietekmes sfēras. Aizvadītajā gadā Krievija pret Moldovu turpināja izmantot plašu ietekmes līdzekļu arsenālu: no pastāvīgas dezinformācijas un propagandas nolūkā diskreditēt Moldovas varasiestādes un ārpolitisko kursu līdz koordinētai iejaukšanās kampaņai un apjomīgai vēlēšanu balsu pirkšanai parlamenta vēlēšanās. **Moldovas piemērs demonstrē, ka, neraugoties uz karu Ukrainā, kam pievērsta galvenā Krievijas uzmanība, Maskavai ir resursi, lai izvērstu intensīvas ietekmes aktivitātes arī citās mērķa valstīs.**

Kremlim nav izdevīgs miers un stabilitāte Dienvidkaukāzā, tādēļ Krievija, visticamāk, mēģinās kavēt Armēnijas un Azerbaidžānas miera procesu. Ņemot vērā, ka Krievijas iespējas ietekmēt Azerbaidžānu ir salīdzinoši vājas, ir ticams, ka Maskava aktīvāk iejauksies Armēnijas iekšpolitikā, īpaši šogad jūnijā gaidāmajās parlamenta vēlēšanās, kam var būt būtiska ietekme uz turpmāko reģiona drošības situācijas dinamiku. Kaut arī demonstrējusi apņēmību attālināties no Maskavas ietekmes, Erevāna arvien paliek bīstami atkarīga un ievainojama no Krievijas puses.

Gruzijā ir izveidota oligarha Bindzina Ivanišvili kontrolēta autoritāra valsts pārvaldes sistēma, kas strauji attālina Gruziju no rietumvalstīm un paver iespējas Krievijas un Ķīnas ietekmes nostiprināšanai. Lai gan ir maz ticams, ka Tbilisi tuvā termiņā atjaunos diplomātiskās attiecības ar Maskavu, pastāv ticama iespēja, ka Gruzijas izvēlētais "pragmatisko attiecību" kurss pamazām novedīs pie arvien lielākas atkarības no Krievijas. Lai manipulētu ar Tbilisi, Maskava var izmantot Abhāzijas un Dienvidosetijas jautājumu, bet ir praktiski neiespējami, ka Krievija būtu gatava samazināt savu kontroli pār okupētajām Gruzijas teritorijām.

Krievija joprojām "uztur dzīvus" vairākus "postpadomju telpas" reintegrācijas projektus – Neatkarīgo valstu sadraudzību (NVS), Kolektīvās drošības līguma organizāciju (KDLO) un Eirāzijas ekonomisko savienību (EES), taču vismaz divi no tiem piedzīvo ilgstošu krīzi un to efektivitāte ir stipri apšaubāma.

NVS dalībvalstu atšķirīgo interešu dēļ Maskavai nav izdevies to pārveidot par reālas sadarbības instrumentu. NVS pamatā kalpo kā platforma, kas dalībvalstu vadītājiem dod iespēju periodiski tikties, ļaujot aktualizēt tiem svarīgus savstarpējo attiecību jautājumus. Jau ilgstoši vērojams NVS erozijas process, ko vairāk par visu citu veicina Krievijas agresīvā uzvedība: 2009. gadā sadraudzību pameta Gruzija, 2014. gadā pēc Krimas okupācijas un aneksijas dalību NVS pārtrauca Ukraina, bet 2026. gada janvārī izstāšanās procesu uzsāka Moldova.

Kopš 2022. gada KDLO piedzīvo savstarpējas uzticības un identitātes krīzi. Lai gan formāli tā ir kolektīvās aizsardzības alianse, praksē organizācija vienmēr ir bijusi izteikti asimetriska – Krievija tajā ieņem dominējošu lomu gan militārajā, gan ekonomiskajā, gan politiskajā ziņā, un KDLO pieņemto lēmumu īstenošana lielā mērā ir atkarīga no Maskavas spējām un gatavības uzņemt līderību. Savas pastāvēšanas laikā KDLO nav demonstrējusi ne dz efektivitāti, ne dz spēju operatīvi reaģēt uz apdraudējumu dalībvalstu drošībai.

Krievijas uzmanības un resursu pārorientēšana uz karu Ukrainā ir ietekmējusi KDLO iekšējo dinamiku, vēl vairāk mazinot drošības garantiju uzticamību. Rezultātā vairākas dalībvalstis ir sākušas pārskatīt savas drošības prioritātes un meklēt alternatīvus sadarbības formātus, tādējādi radot jautājumu par KDLO turpmāko lomu reģionālajā drošības arhitektūrā. Kaut arī joprojām tiek organizētas KDLO mācības, tās ir mazskaitlīgas un tajās netiek pilnveidotas prasmes sniegt reālu militāru palīdzību bruņota konflikta gadījumā.

Atšķirībā no abām pārējām, EES ir reāls Kremļa ietekmes un politiskā spiediena instruments "tuvajās ārzemēs". Krievija veido aptuveni 85%–90% no EES kopējās iekšējās tirdzniecības, kas tai nodrošina dominējošu pozīciju savienībā un būtisku ietekmi kolektīvo lēmumu pieņemšanā. Kopš Krievija ir izvērsusi agresiju pret Ukrainu, EES ir kļuvusi par nozīmīgu platformu Krievijas tirdzniecības attiecību veidošanai ar trešajām valstīm un rietumvalstu noteikto sankciju apiešanai.

KRIEVIJAS UN ĶĪNAS SADARBĪBA

Ķīnas līderis Sji Dzjiņpins kā savu un Ķīnas Komunistiskās partijas galveno uzdevumu redz Ķīnas atgriešanos uz globālās skatuves kā respektētai lielvarai, kuras izaugsmei un nacionālo interešu īstenošanai nav ārēju šķēršļu. Pekinas vērtējumā šā brīža starptautiskā kārtība Ķīnu attālina no šī mērķa – ASV globālā dominance nostiprinās, bet Eiropa nespēj tai radīt pretsvaru. Ķīnas vēlas sevi pozicionēt kā "līdzarhitektu" pasaules kārtībai, kas nozīmē arī tiesības atrisināt "nepabeigtās lietas" (Taivānu, Austrumķīnas un Dienvidķīnas jūras), ko tā uzskata par neatņemamu pēckara pasaules kārtības sastāvdaļu. Tas arī norāda, ka Ķīna pretendē uz ietekmes zonu, kura aptver vismaz daļu Austrumāzijas.

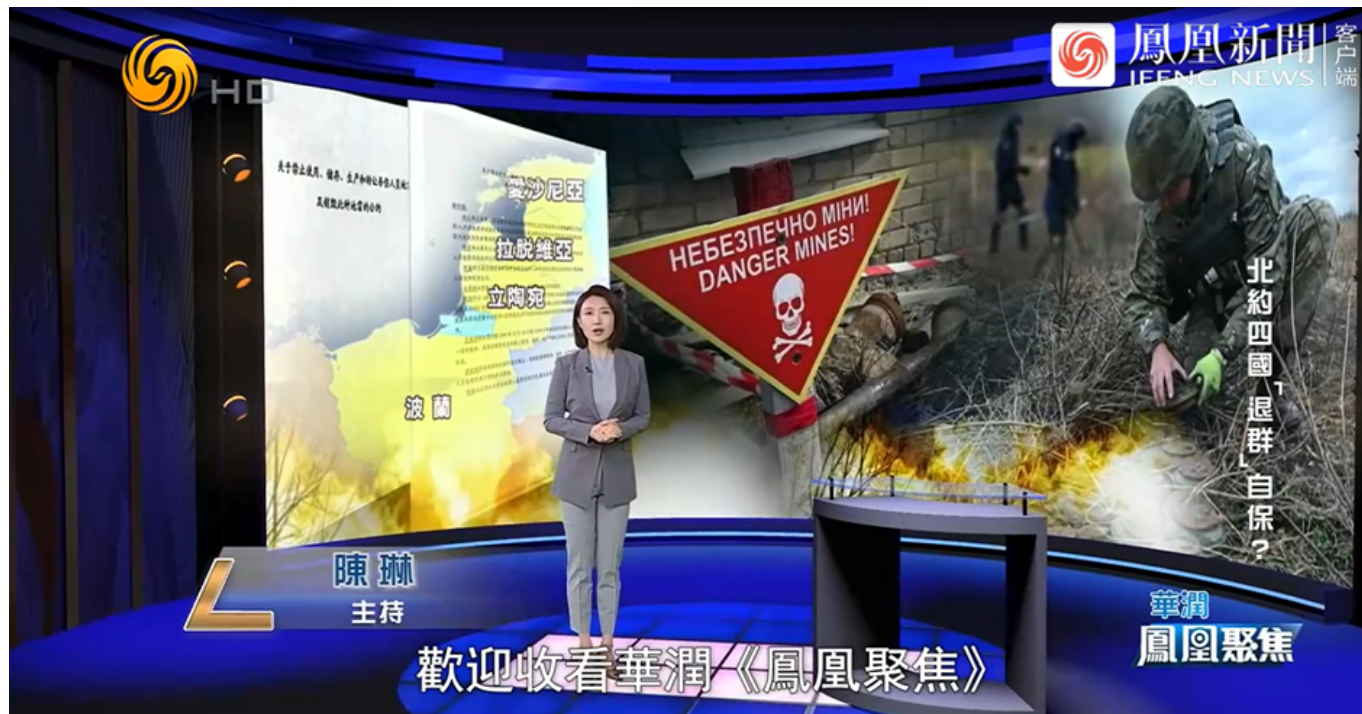
2025. gadā Ķīna un Krievija turpināja stiprināt stratēģisko sadarbību un publiski demonstrēt vienotību, signalizējot, ka tām ir līdzīgs redzējums par starptautisko kārtību. Kaut arī divpusējā tirdzniecība kopumā samazinājās, tā joprojām ir būtisks Krievijas ekonomikas balsts, lai turpinātu agresiju Ukrainā. Pekina ir izrādījusi interesi palielināt energoresursu importu no Krievijas, tostarp atsākot sarunas par jaunu dabasgāzes cauruļvadu. Tas norāda, ka Ķīna, visticamāk, plāno turpināt izmantot Krievijas daļējo ekonomisko izolāciju savās interesēs – lai panāktu zemākas cenas importam un stiprinātu Krievijas ekonomisko atkarību no Ķīnas. Ķīnas pozīcija attiecībā uz karu Ukrainā nav mainījusies, un aktīva Pekinas iesaiste kara neregulējuma meklēšanā, visticamāk, nav gaidāma. **Ķīnas vīzija par ilgtermiņa risinājumu ir jauna Eiropas drošības arhitektūra, kura ņemtu vērā Krievijas drošības intereses un mazinātu ASV lomu Eiropas drošībā.**

Pagājušajā gadā Ķīna mērķtiecīgi izmantoja Otrā pasaules kara beigu astoņdesmito gadadienu, lai pārņemtu Rietumiem kļūdainu Otrā pasaules kara vēstures interpretāciju, kas apzināti noniecinot Ķīnas un PSRS ieguldījumu Sabiedroto uzvarā un kropļojot pēckara pasaules kārtību. Kā daļa no Pekinas centieniem aktualizēt "pareizo" vēstures interpretāciju jāskata arī Sji Dzjiņpina valsts vizīte Krievijā, kuras laikā viņš kā galvenais viesis apmeklēja 9. maija parādi Sarkanajā laukumā. Tiekoties ar Vladimīru Putinu, Sji paziņoja par sadarbības stiprināšanu kopīgā "pareizā" vēstures naratīva aizsargāšanā un cīņā pret "mēģinājumiem to sagrozīt".

Pērn Ķīnas valsts kontrolētie mediji pievērsa pastiprinātu uzmanību Baltijas jūras reģionam, īpaši saistībā ar NATO spēku izvietojumu Baltijas valstīs, tai skaitā Latvijā. Mediji un domnīcu eksperti atkārtoti Krievijas propagandas vēstījumus par Baltijas valstu naidīgo politiku pret Krieviju un NATO radītajiem draudiem Krievijai. Piemēram, pagājušajā gadā aktuāli bija vēstījumi par "Baltijas jūras militarizāciju" un izstāšanos no Otavas konvencijas. Šajā sakarā Ķīnas informācijas telpā tika konstatēta Krievijas radītas dezinformācijas izplatīšana par to kā kājnieku mīnu dēļ Baltijas valstīs bojāgājušiem civiliedzīvotājiem.

Tāpat pērn konstatēta jauna tendence – Krievijas centieni Ķīnas informācijas telpā nostiprināt jaunus vēstījumus par Baltijas valstīm. To saturs ietver, piemēram, mēģinājumus sasaistīt "Baltijas valstu piederību Krievijas ietekmes zonai" ar Ķīnas tiesībām uz Taivānu un attēlot Baltijas valstis kā sinofobiski noskaņotas. Līdz šim šie vēstījumi Pekinas kontrolētajā informācijas telpā nav

guvuši atbalstu. MIDD vērtējumā Ķīna Krievijas vēstījumus izplata tikai tad, kad tie saskan ar Pekinas stratēģiskajām interesēm, līdzīgi kā tas ir ar vēstījumiem par NATO. Vienlaikus, **ņemot vērā Krievijas un Ķīnas stratēģiskās sadarbības nostiprināšanu, tajā skaitā starp valsts kontrolētajiem medijiem, visticamāk, nākotnē gaidāma lielāka Krievijas un Ķīnas propagandas vēstījumu pārklāšanās.**

Raidījums par Baltijas valstu izstāšanos no Otavas konvencijas, kur izplatīta dezinformācija par bojāgājušu Baltijas valsts pilsoni

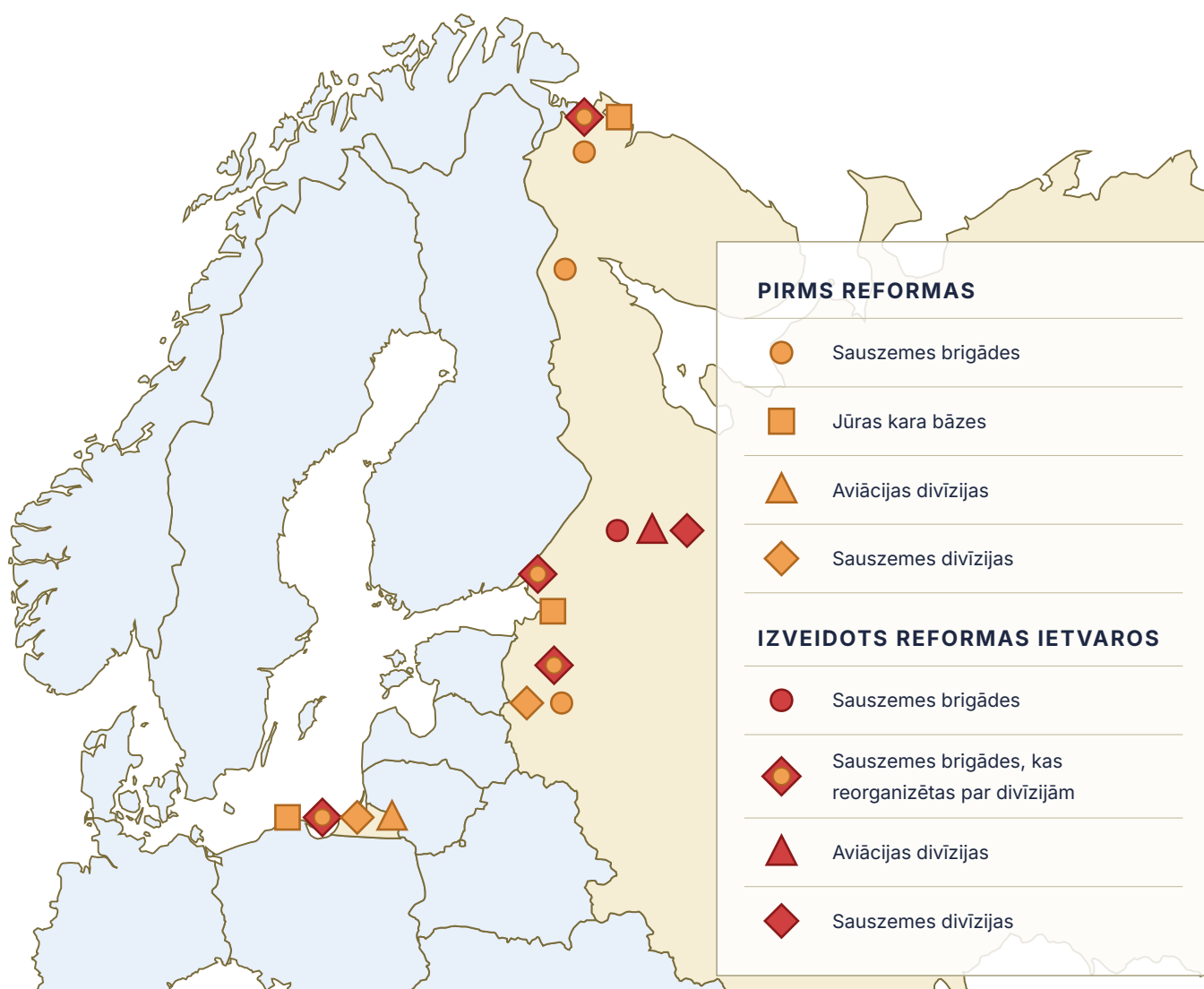
Ekrānšāviņš no Ķīnas valsts televīzijas veidotas dokumentālās filmas, kur Padomju armijas ienākšana Latvijas teritorijā 1944. gadā dēvēta par "Latvijas atbrīvošanu"

KRIEVIJAS BRUŅOTIE SPĒKI

Bruņoto spēku reforma

Krievijas Bruņotie spēki turpina 2023. gada decembrī uzsākto reformu, kuru oficiāli paredzēts noslēgt šī gada beigās, bet ticams, ka Kremļa izvirzītie mērķi pilnībā sasniegti netiks vēl vairākus gadus. Reformas ietvaros tiek veidotas jaunas vienības, atjaunota vai no jauna būvēta šo vienību un citu militāro objektu infrastruktūra un uzkrāts apbruņojums. Visticamāk, līdz ar karadarbības intensitātes mazināšanos Ukrainā Latvijas pierobežā izvietotais Krievijas karaspēka grupējums un tā aktivitāte ievērojami pieaugs.

2025. gadā Ļeņingradas kara apgabalā, kas robežojas ar Baltijas valstīm, Poliju, Somiju un Norvēģiju, Krievijas Bruņotie spēki reformas ietvaros turpināja veidot jaunas un paplašināt esošās vienības.

Aktīvas karadarbības apstākļos Krievijas rīcībā nav pietiekami daudz resursu, lai tuvā termiņā pilnā apmērā nodrošinātu plānoto motostrēlnieku un jūras kājnieku brigāžu pārformēšanu par divīzijām. Visticamāk, šobrīd lielākās grūtības sagādā bruņutehnikas (kājnieku kaujas mašīnu, bruņutransportieru, tanku), artilērijas iekārtu, sakaru un pretgaisa aizsardzības līdzekļu piegāde jaunajām apakšvienībām. Liela daļa no jaunākās un modernizētās militārās tehnikas ir iznīcināta karā, savukārt pēdējos gados saražotais bruņojums pārsvarā tiek izmantots, lai aizstātu zaudējumus frontē, un vienību pastāvīgās dislokācijas vietās tas nenonāk.

Ticams, ka daļa no pulkiem, kas oficiāli ir izveidoti, lai brigādes paplašinātu līdz divīzijas līmenim, pastāv tikai "uz papīra". Vienību pastāvīgās dislokācijas vietās Latvijas pierobežā nav konstatēti nozīmīgi militārās infrastruktūras paplašināšanas darbi, un, ticams, ka šāda situācija saglabāsies līdz aktīvās karadarbības beigām Ukrainā.

2025. gadā Krievijas Bruņotajos spēkos tika izveidota jauna ieroču šķira – Bezpilota sistēmu karaspēks, apliecinot dažāda veida bezpilota sistēmu nozīmes pieaugumu, kas vērojams Krievijas un Ukrainas karā un citos militārajos konfliktos. Piemēram, Krievijas un Ukrainas karā droni ir būtiski mainījuši karadarbības raksturu – kara lauks ir kļuvis statiskāks, ievērojami palielinot "pelēko zonu" abpus frontes līnijai, vienlaikus ir paplašinājušās tālo un precīzo triecienu iespējas, apdraudot pretinieka loģistiku, kritisko un atbalsta infrastruktūru simtiem un tūkstošiem kilometru dziļā aizmugurē.

Bezpilota sistēmu karaspēka vienības un apakšvienības Krievijas Bruņotajos spēkos tiek veidotas visu spēka veidu un atsevišķo ieroču šķiru sastāvā – Sauszemes karaspēkā, Gaisa kosmiskajos spēkos, Jūras kara flotē, Gaisa desanta karaspēkā un Stratēģiskās nozīmes raķešu karaspēkā, un spēku attīstības ziņā šis process bija viena no aizvadītā gada galvenajām prioritātēm. Visticamāk, bezpilota sistēmu nozīme ilgtermiņā vēl pieaugs, bet maz ticams, ka tās pilnībā spēs aizstāt tradicionālās ieroču sistēmas (tankus, artilēriju, aviāciju u.tml.).

Krievijas karš pret Ukrainu

Aizvadītajā gadā karā pret Ukrainu Krievijas Bruņotie spēki saglabāja iniciatīvu un samērā augstu uzbrukumu intensitāti. Neskatoties uz to, Krievijai izdevās gūt tikai taktiska līmeņa panākumus, tai skaitā ieņemt divas vidēja lieluma pilsētas – Torecku (pirms kara aptuveni 32 000 iedzīvotāju) un Siversku (pirms kara aptuveni 11 000 iedzīvotāju), kā arī pēc astoņu mēnešu ilgas operācijas izspiest Ukrainas spēkus no Kurskas apgabala. **Līdzšinējais Krievijas panākumu temps nav pietiekams, lai tuvā termiņā sasniegtu Kremļa sākotnēji izvirzītos mērķus un panāktu Ukrainas kapitulāciju.**

Visticamāk, 2026. gadā Krievija primāri turpinās tiekties uz pilnīgu Doneckas un Luhanskas apgabalu okupāciju, kam būtu gan īpaša politiska, gan militāra nozīme. Tajā pašā laikā Krievijas spēku uzbrukuma operācijas arī citos Ukrainas apgabalos norāda, ka Maskava centīsies iegūt un paturēt savā kontrolē iespējami vairāk teritorijas, lai vājinātu Ukrainu militāri, politiski un ekonomiski.

Ticams, ka Kremļis novilcina miera sarunas, jo uzskata, ka spēs turpināt karadarbību ilgāk nekā Ukraina. **Pašreizējais spēku samērs neļauj nevienai no pusēm gūt straujus panākumus un piespiest otru uz būtisku piekāpšanos.** Īstermiņā miera līguma noslēgšana ir maz ticama, bet īslaicīgu pamieru vai uguns pārtraukšanu Krievija, visticamāk, izmantos, lai sagatavotu savus spēkus agresijas turpināšanai.

Pagājušajā gadā Krievijas spēki frontē sāka plaši izmantot kājnieku iefiltrēšanās taktiku, tādējādi cenšoties samazināt uz plašu bezpilota lidaparātu pielietojumu balstītās Ukrainas aizsardzības efektivitāti. Taktika paredz vājāk aizsargātos frontes posmos nelielas kājnieku grupas iesūtīt Ukrainas spēku priekšējo pozīciju tuvumā vai aizmugurē, kur tām jānostiprinās un jāgaida papildspēki. Pēc lielākas spēku uzkrāšanās šādas grupas ar tiešās un netiešās uguns atbalstu mēģina izspiest pretinieku no tā pozīcijām. Kaut arī Krievijas Bruņotie spēki joprojām veic mehanizēto spēku uzbrukumus, to regularitāte un, visticamāk, arī pielietošanas nepieciešamība no doktrinārā viedokļa ir ievērojami samazinājusies.

Krievijas pieņemtās taktikas trūkums ir ierobežotās iespējas gūt straujus teritoriālus panākumus, jo kājnieku iefiltrēšanās un akumulācija pretinieka aizmugurē notiek lēni. Šādas taktikas izmantošana padara kaujaslauku mazāk lineāru – piefrontes zonā kontrole pār apvidu pastāv abu pušu kontrolētās "salās" nelielā teritorijā, kur viena vai otra puse cenšas gūt pārsvaru pār pretinieku, pakāpeniski pārņemot tā kontrolētās pozīcijas. Tādējādi skaidri izšķiramas frontes līnijas vietā nereti pastāv plaša "pelēkā zona", kurā karojošās puses cīnās par pozīciju kontroli.

Kājnieku iefiltrēšanas taktika nav mazinājusi lielos dzīvā spēka zaudējumus, taču Krievija ir varējusi tos atļauties, jo līdz šim spēja rekrutēt pietiekamu daudzumu jaunu karavīru. Ticams, ka Krievija ir sasniegusi karavīru brīvprātīgās rekrutēšanas robežas, tāpēc turpmāk tā nespēs ievērojami palielināt karaspēka grupējumu Ukrainā, neizsludinot pilnīgu vai daļēju piespiedu mobilizāciju.

Militārās aktivitātes rietumu virzienā

Galvenās ikdienas militārās aktivitātes Ļeņingradas un Maskavas kara apgabalos ir saistītas ar karavīru apmācību pirms nosūtīšanas uz karadarbības zonu. Šo karavīru taktiskā apmācība tiek pielāgota reālajai situācijai karā, kur šobrīd uzbrukumi pārsvarā tiek veikti nelielās grupās. Pēdējos gados poligonos netiek novērotas mācību aktivitātes, kurās iesaistīto karavīru skaits pārsniegtu rotas līmeni. Tajā pašā laikā, visticamāk, apmācības kvalitāti negatīvi ietekmē instruktoru trūkums, jo arī jauniesauktie obligātā militārā dienesta karavīri netiek pilnvērtīgi apmācīti darboties bataljonu, pulku un divīziju sastāvā.

Krievijas Gaisa kosmisko spēku vienību aktivitātes NATO austrumu pierobežā lielākoties ir saistītas ar savas gaisa telpas aizsardzības nodrošināšanu pret Ukrainas bezpilota lidaparātu triecieniem. Neskatoties uz pastiprinātiem centieniem un kara laikā uzkrāto pieredzi, Krievija arvien nespēj nodrošināt pilnīgu savu kritiskās infrastruktūras objektu aizsardzību, ļaujot Ukrainai veikt sekmīgus

triecienus pa mērķiem arī Sanktpēterburgā un tās apkārtnē, kur Krievijai ir salīdzinoši blīva pretgaisa aizsardzība.

Krievijas Jūras kara flotes galvenais uzdevums Baltijas jūrā ir nepārtraukti demonstrēt savu klātbūtni un gatavību aizstāvēt Krievijas intereses, ja nepieciešams, arī izmantojot militāru spēku. Kopš 2025. gada vidus Krievijas kaujas kuģi pastāvīgi patrulē Baltijas jūrā, visticamāk, lai nodrošinātu netraucētu Krievijas "ēnu flotes" kuģu kustību. Tā kā Baltijas flotes resursi nav pietiekami, lai šādu uzdevumu izpildītu, tai atbalstu sniedz kuģi no citām Krievijas flotēm. Tik intensīva kaujas kuģu izmantošana patrulēšanas vajadzībām nozīmē resursu nolietošānu un tehnisku problēmu akumulāciju, kas perspektīvā veicinās flotes kaujas spēju samazināšanos.

Apstākļos, kad Krievijas sauszemes un arī gaisa spēki lielākoties ir nodarbināti karā pret Ukrainu, lielākās mācību aktivitātēs ir iespējams iesaistīt tikai jūras spēkus. Baltijas jūrā 2025. gadā notika trīs salīdzinoši liela mēroga militārās mācības: maijā un jūnijā notika kārtējās Krievijas mācības, reaģējot uz NATO valstu jūras spēku mācībām BALTOPS; jūlijā tika sarīkotas netipiskas mācības pirms Krievijas Jūras kara flotes dienas, iespējams, lai paaugstinātu spēku gatavību, baidoties no Ukrainas speciālajām operācijām vai tālajiem triecieniem; septembrī Baltijas flotes kaujas kuģi, aviācija un krasta karaspēks tika plaši iesaistīti stratēģiskajās mācībās "Zapad 2025".

Stratēģiskās mācības "Zapad 2025" aizvadītajā gadā, visticamāk, tika rīkotas ar mērķi demonstrēt, ka Krievija spēj organizēt liela mēroga mācības, neraugoties uz Bruņoto spēku iesaisti karā. Salīdzinot ar iepriekšējām "Zapad" mācībām, pagājušajā gadā notikušās bija ievērojami mazākas, un paziņojot, ka mācībās piedalījās 100 000 karavīru, Krievijas diktators V. Putins, visticamāk, aptuveni četrkārtīgi pārspīlēja reālo dalībnieku skaitu, no kura lielākā daļa turklāt bija Baltkrievijas Bruņoto spēku karavīri.

Jāatzīmē, ka Baltkrievija "Zapad 2025" laikā bija arī galvenā informācijas ietekmes pasākumu izpildītāja. Izvērsto aktivitāšu galvenais mērķis bija radīt maldinošu priekšstatu, ka vienlaicīgas NATO spēku mācības Baltijas valstīs un Polijā rada militāru apdraudējumu Krievijai un Baltkrievijai, savukārt "Zapad 2025" ir aizsardzības mācības. Ticams, ka šo vēstījumu galvenā mērķauditorija bija Krievijas un Baltkrievijas sabiedrības, savukārt informācijas ietekmes aktivitāšu izpildījums bija zemā līmenī.

Neskatoties uz salīdzinoši nelielajiem apmēriem, mācības "Zapad 2025" Krievijas Bruņoto spēku Ģenerālštābam ļāva pārbaudīt, kā darbojas jaunā kara apgabalu struktūra rietumu un ziemeļrietumu stratēģiskajos virzienos, kā arī sekmēt karā pret Ukrainu gūtās pieredzes ieviešanu apmācības procesā. Kaut arī reālus mācību uzdevumus poligonos lielākoties pildīja obligātā militārā dienesta karavīri, darbojoties nelielās grupās, gandrīz droši, ka mācību scenārijs atspoguļoja Krievijas pilna mēroga karu pret NATO.

Kodolieroči

Kodolieroči ieņem arvien nozīmīgu lomu Krievijas attiecībās un komunikācijā ar ārpusauli. Mērķtiecīgas Krievijas darbības pēdējo gadu laikā, sevišķi izteikti kopš Krimas aneksijas 2014.

gadā, ir veicinājušas globālās bruņojuma kontroles sistēmas lejupslīdi, ko Maskava izmanto, lai pastiprinātu kodoldraudu iedarbību.

2026. gada februārī beidzās Krievijas un ASV kodolieroču ierobežošanas līguma New START darbības termiņš un līgums netika pagarināts. Krievija dalību šajā līgumā apturēja jau 2023. gada februārī, bet bija apņēmusies ievērot līguma noteikumus, izņemot informācijas apmaiņu un savstarpējās inspekcijas. Tā paša gada nogalē Krievijas Federācijas Padome apstiprināja Visaptverošā kodolizmēģinājumu aizlieguma līguma (Comprehensive Nuclear-Test Ban Treaty) ratifikācijas atsaukumu, bet 2024. gada novembrī tika pieņemta jauna kodoldoktrīna, kurā būtiski pazemināts kodolieroču pielietošanas priekšnoteikumu sliekšnis.

Ja Kremļis būs pārliecināts, ka kodoldraudu šantāža dod vēlamo rezultātu, ir iespējams, ka tuvā termiņā ar kodolieročiem saistītās apdraudošās darbības – retorika par gatavošanos kodolizmēģinājumiem, ieroču skaita palielināšana vai izvēršana jaunās vietās u.tml. – kļūs biežākas un mērķtiecīgākas.

2025. gadā ar dažādām sekmēm Krievija turpināja starpkontinentālās ballistikās raķetes "Sarmat", kodoldzinēja spārnotās raķetes "Burevestņik" un kodoltorpēdas "Poseidon" izmēģinājumus. Pēc pieņemšanas apbruņojumā visas šīs ieroču sistēmas radīs potenciālus draudus Krievijas pretiniekiem, bet, visticamāk, ja vien Maskava neizjutīs eksistenciālu apdraudējumu, tās tiks izmantotas tāpat kā citi kodolieroči, kas jau ir Krievijas apbruņojumā – atturēšanai un draudiem.

Nekonvencionālo spēju attīstība

Karā pret Ukrainu ciestie zaudējumi liek Krievijai apzināties savu konvencionālo spēku ierobežotās spējas, kas ir jo vairāk būtiski, domājot par potenciālu militāru konfrontāciju ar NATO. Tādēļ **Maskava turpina attīstīt un pilnveidot savas nekonvencionālās spējas**, par ko liecina Krievijas izlūkošanas un drošības dienestu diversijas gan Ukrainā, gan citviet Eiropā, kā arī militāro kompāniju izmantošana Maskavas ietekmes nodrošināšanai trešajās valstīs un algoņņu izvietošana uz "ēnu flotes" kuģiem.

Organizējot diversijas un ietekmes aktivitātes ārvalstīs, Krievija joprojām cenšas saglabāt iespēju noliegt savu iesaisti. Operacionāla elastība, daudzpusība un spēja rīkoties ārpus ierastajiem standartiem ir īpašības, kas nepiemīt Krievijas Bruņotajiem spēkiem, bet ko novērtē Krievijas militārā un politiskā vadība, domājot par operācijām ārpus Krievijas robežām. **Nav pamata uzskatīt, ka Krievija pārskatāmā nākotnē atteiksies no "privātu" militāro kompāniju, militarizētu apsardzes uzņēmumu un citu, ar Krievijas varas vertikāli formāli nesaistītu, paramilitāru veidojumu izmantošanas savu ārpolitisko mērķu sasniegšanai.**

Krievija turpina mērķtiecīgus centienus stiprināt savu ietekmi attīstības valstīs, galvenokārt izmantojot sadarbību ar korumpētiem un autoritāriem režīmiem, kam nepieciešama ārvalstu

algotņu palīdzība varas saglabāšanai un izdzīvošanai. Krievijas mērķis ir iegūt ietekmi, ko izmantot cīņā pret Maskavas globālajiem pretiniekiem, un piekļūt visa veida resursiem, tajā skaitā cilvēkresursiem. Uzskatāms piemērs tam ir attīstības valstu pilsoņu ievilināšana Krievijas karaspēkā, kur tos kā mazvērtīgu cilvēkresursu izlieto kaujas lauka vajadzībām Ukrainā. Krievijas klātbūtne jebkurā pasaules reģionā vairo nestabilitātes riskus un veicina labvēlīgu vidi dažādu noziedzīgu organizāciju un parādību attīstībai.

Militāro izdevumu finansēšana

Krievijas budžeta politikā aizsardzības izdevumi saglabā augstu prioritāti. Lielākā daļa no federālā budžeta izdevumiem tiek novirzīta aizsardzībai – kara pret Ukrainu finansēšanai un militāri rūpnieciskā kompleksa uzturēšanai. Visu līmeņu budžetos finanšu līdzekļu visām vajadzībām vairs nepietiek un 2025. gada beigās konsolidētā budžeta deficīts sasniedza 8,3 triljonus RUB (aptuveni 100 miljardus EUR) jeb 10% no visiem nepieciešamajiem izdevumiem. Krievija ir noplicinājusi savas rezerves, ieguvumi no kara impulsa ekonomikai ir beigušies un Kremlis ir spiests arvien lielāku finansiālo slogu likt uz sabiedrību.

Visticamāk, Krievija spēs akumulēt un pārvirzīt resursus, lai uzturētu augstus aizsardzības izdevumus vismaz līdz 2028. gadam (piemēram, palielinot valsts parādu, paaugstinot nodokļus, izmantojot iedzīvotāju privātos līdzekļus, mazinot citus izdevumus). Taču tas nozīmē vājāku ekonomiku kopumā un vēl zemāku dzīves kvalitāti lielākajai daļai iedzīvotāju.

Krievijas ekonomikas izaugsme, ko nodrošināja ar valsts aizsardzības pasūtījumu saistītās rūpniecības nozares, mazumtirdzniecības pieaugums un eksporta pārsvars pār importu, 2025. gada beigās ir apstājusies. **Turpmāka Krievijas ekonomikas izaugsme būs atkarīga no militārās rūpniecības, tādēļ Kremlis nevarēs atļauties mazināt tās finansēšanu.** Piemēram, izdevumu samazināšana apdraudētu militāri rūpnieciskā kompleksa uzņēmumu maksātspēju. **Vidējā un ilgtermiņā Krievijai būs arvien grūtāk atgriezties pie miera laika ekonomikas, tas savukārt uzturēs iekšēju pieprasījumu pēc agresīvas ārpolitikas un bruņošanās turpināšanas.**

Galvenie riski Krievijas ekonomikai 2026. gadā ir zemas naftas cenas (zemi nodokļu ieņēmumi no ogļūdeņražu eksporta), recesija (nepietiekami ieņēmumi citu nodokļu veidā), finanšu sektora problēmas, kas rodas, pasliktinoties uzņēmumu maksātspējai, pieaugot parādiem un bankām iegādājoties valsts parādzīmes, nepārtraukts inflācijas spiediens. Ar katru problēmu atsevišķi Kremlis, visticamāk, var tikt galā, bet katrs risinājums samazina pieejamos resursus, lai reaģētu uz jauniem izaicinājumiem.

Sankciju pastiprināšana gan pret Krievijas enerģētiku un ārējo tirdzniecību kopumā, "ēnu floti", finanšu sektoru, militāri rūpniecisko kompleksu u.c. var pastiprināt minētos riskus un paātrināt problēmu akumulēšanos. Turpretim sankciju spiediena mazināšana, visticamāk, tikai vairotu Kremļa pārliecību un visatļautības sajūtu. Jebkurš finansiālais ieguvums no sankciju režīma mīkstināšanas palīdzēs Krievijai finansēt Bruņoto spēku pārābruņošanu un finanšu rezervju atjaunošanu.

KRIEVIJAI NOTEIKTO SANKCIJU IEDARBĪBA

IEROBEŽO PIEEJU GLOBĀLAJAM KAPITĀLA TIRGUM

Nespējot aizņemties ārējā tirgū, Krievija ir spiesta palielināt iekšējos aizņēmumus

Kopš kara Ukrainā sākuma, Krievijas iekšējais valsts parāds ir gandrīz dubultojies no 185 līdz 330 miljardiem EUR 2025. gadā

Valsts parāda apkalpošanas izmaksas ir pieaugušas no 10 līdz 43 miljardiem EUR gadā un to īpatsvars federālā budžeta struktūrā – no 4% līdz 9% no visiem izdevumiem

IEROBEŽO IEŅĒMUMUS NO EKSPORTA

Ietekmē uz eksportu orientētās Krievijas civilās nozares – ogļu ieguvī, kokrūpniecību, metalurģiju, autobūvi, aviāciju, mašīnbūvi, energoresursu ieguvī un pārstrādi u.c.

Samazinās šo nozaru izlaides apjomi un uzņēmumu peļņa; pieaug nepieciešamība pēc valsts atbalsta un subsīdijām

Samazinās nodokļu ieņēmumi valsts budžetā

PALIELINA IZMAKSAS UN SAREŽĢĪ PIEGĀDES ĶĒDES, TOSTARP MILITĀRI RŪPnieciskajam kompleksam

Samazinās komponentu piegādes ātrums, palielinās izmaksas; uzņēmumi spiesti sarežģīt loģistiku, iekļaujot vairāk starpnieku, iesaistot specdienestus; nākas izmantot zemākas kvalitātes analogus

Palēninās ražošanas tempi, mazinās saražoto izstrādājumu kvalitāte, izmantošanas termiņš, tiek apgrūtināts remonts, kavējas jauna apbruņojuma ražošana un modernizācija

Samazinās valsts ieguldījumu efektivitāte, pieaug tehnoloģiskā atpalicība

BALTKRIEVIJAS BRUŅOTIE SPĒKI

Baltkrievijas Bruņoto spēku organizācija un apmācība pamatā ir vērsta uz spējām nodrošināt savas valsts aizsardzību. **Paši par sevi Baltkrievijas Bruņotie spēki nav uzskatāmi par potenciālu militāru draudu Latvijas un NATO drošībai**, bet Reģionālā karaspēka grupējuma¹ un Vienotās reģionālās pretgaisa aizsardzības sistēmas² ietvaros tie ir cieši saistīti ar Krievijas Bruņotajiem spēkiem un kalpo Maskavas ģeopolitiskajām un militāri stratēģiskajām interesēm.

2025. gadā Baltkrievijas Bruņoto spēku skaitliskais sastāvs ir saglabājies iepriekšējā līmenī – aptuveni 50 000 karavīru, no kuriem 20 000 ir obligātā, bet 30 000 profesionālā militārā dienesta karavīri (ieskaitot virsniekus).

Baltkrievijas Sauszemes karaspēka kodolu veido četras mehanizētās brigādes, ko atbalsta divas artilērijas brigādes un trīs zenītraķešu pulki, kā arī Ģenerālštāba pakļautībā esošā viena raķešu, viena reaktīvās artilērijas un viena artilērijas brigāde. Sauszemes karaspēka komplektēšana ir balstīta uz obligāto militāro dienestu, un kara gadījumā vienību izvēršana būs atkarīga no mobilizācijas.

Baltkrievijas Bruņoto spēku rīcībā ir ievērojams daudzums PSRS ražojuma bruņutehnikas un artilērijas iekārtu, bet lielākā daļa inventāra atrodas konservācijā ilgstošas uzglabāšanas novietnēs, visticamāk, sliktā tehniskajā stāvoklī. Jaunas un modernizētas kaujas tehnikas īpatsvars ir salīdzinoši neliels, kas neļauj runāt par pietiekamu un kvalitatīvu Sauszemes karaspēka pārābruņošanu.

Salīdzinoši labāk ekipēti, nokomplektēti un apmācīti ir Baltkrievijas Speciālo operāciju spēki (SOS), kuru kodolu veido trīs brigādes – speciālās nozīmes, desanttrieciena un gaisa desanta – un viens atsevišķais bataljons. Ņemot vērā Ukrainas kara pieredzi, 2025. gadā SOS sastāvā tika iekļauts zenītraķešu pulks un izveidots reaktīvās artilērijas pulks, kas ievērojami palielina SOS vienību kopējo dzīvotspēju un uguns jaudu.

Baltkrievijas Gaisa un pretgaisa aizsardzības spēkus veido viena iznīcinātāju aviācijas, viena triecienaviācijas un viena jauktās (dažāda tipa helikopteri un transporta lidaparāti) aviācijas bāze, kā arī septiņas zenītraķešu brigādes un pulki, kuru apbruņojumā ir dažādi vidējās un tālās darbības rādiusa zenītraķešu kompleksi. Lai gan Baltkrievijas Gaisa un pretgaisa aizsardzības spēki pamatā ir paredzēti aizsardzības operācijām, to potenciāls ļauj veikt arī ierobežotas uzbrukuma funkcijas.

Visticamāk, Baltkrievija neizjūt pilotu trūkumu, bet problēmas sagādā aviācijas parka novecošanās un lidaparātu trūkums.

1. Reģionālais karaspēka grupējums apvieno Krievijas Bruņoto spēku Ļeņingradas un Maskavas kara apgabalu formējumus un Baltkrievijas Bruņotos spēkus.

2. Vienotajā reģionālajā pretgaisa aizsardzības sistēmā ietilpst Baltkrievijas Gaisa un pretgaisa aizsardzības spēki, Krievijas 6.GKS un PGA armija (štābs Sanktpēterburgā) un Kaļiņingradas apgabala PGA spēki.

Līdz 2022. gadam regulāri tika trenēta un aprobēta visa veida kaujas sadarbība starp Krievijas un Baltkrievijas bruņotajiem spēkiem. Lai gan pilnvērtīgas kopīgas militārās mācības ilgāku laiku nav notikušas, visticamāk, Baltkrievijas Bruņotie spēki ir spējīgi piedalīties Reģionālā karaspēka grupējuma operācijās. **Kara gadījumā Baltkrievijas Bruņoto spēku uzdevums, visticamāk, būtu potenciālā pretinieka karaspēka aizkavēšana un novājināšana līdz Krievijas galveno spēku izvēršanai.**

Lai kontrolētu vienību sagatavotības līmeni un apmācību kvalitāti, Baltkrievijas Bruņotajos spēkos regulāri norit, tā dēvētās, pēkšņās kaujas un mobilizācijas gatavības pārbaudes (parasti – gada sākumā un rudenī), kuru laikā tiek testētas apakšvienību spējas strauji ieņemt noteiktos aizsardzības rajonus, kā arī tiek veikta vienību izvēršana līdz kara laika štatam, papildinot tās ar mobilizētajiem rezervistiem.

Baltkrievijā ir pietiekami daudz militāro poligonu, lai nodrošinātu kvalitatīvu tanku, mehanizēto, artilērijas un speciālo operāciju spēku, kā arī tuvās un vidējās darbības zenītraķešu vienību apmācību un treniņus. Izņēmums ir raķešu un atsevišķu daudzstobru reaktīvās artilērijas, kā arī tālās darbības zenītraķešu apakšvienības, kuru apbruņojumā esošo ieroču darbības rādiusa dēļ kaujas šaušanas treniņi ir jāveic izmēru ziņā atbilstošos Krievijas poligonos.

Pēdējo gadu laikā Baltkrievijas Bruņoto spēku apmācībā tiek ieviesti vairāki jauni elementi, kas ir pārņemti no Krievijas un Ukrainas kara pieredzes. Uzlabojumi attiecas gan uz karavīru individuālo apmācību, gan uz manevra un uguns atbalsta vienību taktiku. **Arvien lielāka loma tiek pievērsta dažādu bezpilota sistēmu izmantošanai un aizsardzībai pret bezpilota lidaparātu uzbrukumiem.** Visās Baltkrievijas Bruņoto spēku mehanizētajās un artilērijas vienībās tiek veidotas bezpilota lidaparātu apakšvienības; visās civilajās augstākās izglītības mācību iestādēs, kurās ir militārās katedras, tiek ieviesta dronu operatoru apmācība, nodrošinot, ka visi jaunie virsnieki vismaz pamatlīmenī apgūst šāda veida ierīču vadīšanu un izmantošanu.

Ņemot vērā Baltkrievijas ekonomisko situāciju un finansiālās iespējas, **Bruņoto spēku potenciāla pieaugums arī turpmāk būs atkarīgs no Kremļa politiskās gribas un gatavības piegādāt modernu apbruņojumu.** Līdz šim tas ir noticis epizodiski un salīdzinoši nelielos apjomos.

2025. gadā Baltkrievija no Krievijas saņēma sešus modernus daudzfunkcionālos iznīcinātājus Su-30SM2 (iepriekšējos gados piegādāti astoņi līdzīgi iznīcinātāji) un četrus kaujas helikopterus Mi-35M (iepriekš piegādāti astoņi), kas palielina Gaisa un pretgaisa aizsardzības spēku kaujas spējas, bet ir nepietiekami, lai pilnībā nosegtu Baltkrievijas vajadzības.

Pērn Baltkrievijas Bruņotie spēki no Krievijas saņēma arī inženiertehniku un radiolokācijas stacijas, savukārt vietējie ražotāji piegādāja modernizētu un jaunu dažāda tipa radioelektroniskās cīņas un sakaru tehniku. Baltkrievijā norit darbs pie vietējā ražojuma bruņutransportiera izstrādes, zenītraķešu kompleksa "Buk" saimes raķešu modernizēšanas un notiek artilērijas munīcijas rūpnīcas būvniecība. Pieļaujams, ka liela daļa šīs rūpnīcas produkcijas tiks eksportēta uz Krieviju.

Kopš PSRS sabrukuma Baltkrievijas teritorijā atrodas divi Krievijas militārie objekti – Jūras kara flotes sakaru mezgls, kas nodrošina galvenā štāba sakarus ar atomzemūdenēm, kas atrodas kaujas dežūrās Atlantijas, Indijas un daļā Klusā okeāna, kā arī raķešu uzbrukuma agrā brīdinājuma radiolokācijas stacija, kas kontrolē ballistisko raķešu startus Eiropas centrālajā un rietumu daļā.

Pēc Krievijas pilna mēroga iebrukuma Ukrainā, Baltkrievijas dienvidaustrumos ir izvietots ierobežots Krievijas pretgaisa aizsardzības kontingents, kura apbruņojumā ir tālās darbības zenītraķešu kompleksi. Savukārt valsts dienvidrietumu daļā esošajā aviācijas bāzē atrodas trīs Krievijas daudzfunkcionālie iznīcinātāji, kas periodiski veic patrulēšanu Baltkrievijas gaisa telpā.

2025. gada izskaņā A. Lukašenko paziņoja par Krievijas vidēji tālās darbības ballistisko raķešu kompleksa "Orešnik" izvietojumu Baltkrievijas teritorijā, kas, visticamāk, ir daļa no Maskavas stratēģiskās komunikācijas Rietumu virzienā, nevis reāls ieguldījums Baltkrievijas militāro spēju attīstībā. Līdzīgi kā ar potenciālo taktisko kodolieroču izvietojumu Baltkrievijā, šāda tipa ieroči neapšaubāmi paliks pilnīgā Kremļa kontrolē un tādēļ to izvietojuma valsts teritorijā nekādā veidā nepaaugstina Baltkrievijas Bruņoto spēku kaujas potenciālu. Tajā pašā laikā tas ir vēl viens veids, kā Krievija palielina savu militāro klātbūtni un nostiprina ilgtermiņa ietekmi Baltkrievijā.

APDRAUDĒJUMS VALSTS AIZSARDZĪBAS SISTĒMAI

SABOTĀŽAS OPERĀCIJAS

Apdraudējums Latvijas drošības interesēm, sabiedrībai un aizsardzības sistēmai, kas izriet no Kremļa režīma imperiālistiskajām ambīcijām, rīcībpolitikas un faktiskajām darbībām, 2025. gadā nav samazinājies. Krievijas izlūkošanas, sabotāžas un ietekmes aktivitāšu apjoms Eiropā kopš 2022. gada ir ievērojami palielinājies. Krievija turpina demonstrēt, ka savu ģeopolitisko mērķu sasniegšanai ir gatava izmantot jebkādas metodes un risinājumus, tajā skaitā īstenot kinētiska rakstura darbības ārpus Krievijas robežām.

2025. gadā Eiropā un Latvijā turpinājās iepriekš Krievijas aizsāktā sabotāžas operāciju kampaņa ar mērķi iebiedēt sabiedrību un politisko lēmumu pieņemšanu attiecībā uz atbalstu Ukrainai un, ticams, arī vājināt Latvijas iedzīvotāju noturību un vēlmi pretoties Kremļa režīma agresīvajām darbībām, plašākā izpratnē šķeļot Rietumu vienotību.

Krievijas izlūkošanas un drošības dienesti jeb specdienesti sabotāžas aktu īstenošanai izmanto arvien bīstamākas metodes un arvien mazāk rēķinās ar iespējamām sekām, arī netiešo kaitējumu, piemēram, iedzīvotāju upuriem un jebkādu citu blakus kaitējumu. Ļaunprātīgās dedzināšanas kā metodi ir papildinājuši citi darbības veidi – fiziski uzbrukumi un spridzināšana, izmantojot rūpnieciski ražotus prekursorus – militārās sprāgstvielas. Minēto apliecina 2025. gada novembrī veiktais sabotāžas akts Polijā pret dzelzceļa infrastruktūru.

VERVĒŠANAS METODES UN RISKA GRUPAS

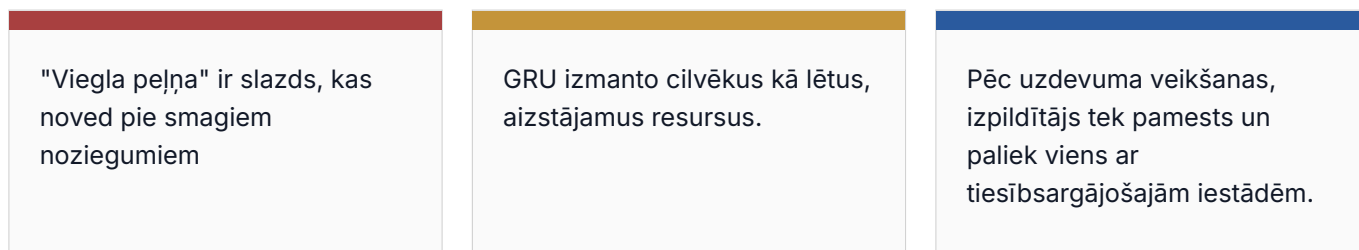
Krievijas militārā izlūkošana – Bruņoto spēku Ģenerālštāba Galvenā pārvalde (GRU) – turpina sistemātiski vākt informāciju (izlūkziņas), kas nepieciešama tās Bruņotajiem spēkiem militāro operāciju plānošanai vai militārās agresijas plānu atjaunošanai. Izlūkziņu iegūšanu pret Latviju GRU īsteno kopš valsts neatkarības atjaunošanas, un Krievijas agresija Ukrainā šīs aktivitātes nav būtiski mainījusī. Izlūkošanas darbību nemitīgu īstenošanu mūsu valstī apstiprina līdz šim atklātie spiegošanas gadījumi, iepriekš – pastāvīga Krievijas GRU virsnieku, kuri izmantoja diplomātisko piesegu, klātbūtne Latvijā.

Izlūkziņu ieguves (spiegošanas) un sabotāžas aktu īstenoņus Krievijas GRU plaši vervē tiešsaistes saziņas platformās, no kurām izplatītākā ir "Telegram". Personu motivācija iesaistīties šādu darbību īstenošanā ir dažāda – materiāla labuma gūšana, ideoloģiskā pārliecība, pašapliecināšanās nepieciešamība u.c. Atklātie gadījumi norāda, ka ievērojama daļa no savervētajiem ir mūsu sabiedrības daļa ar zemu sociālo atbildību, vāju morālo stāju un marginālu dzīvesveidu. Šādas personas ir neizvēlīgas finanšu līdzekļu gūšanā, bieži vien dažādu atkarību vajāti un saistīti ar kriminālām aktivitātēm, tādējādi gatavi veikt noziegumus par materiālu atlīdzību, nerēķinoties ar iespējamām sekām, faktiski – "vienreizlietojami instrumenti" Krievijas GRU rokās.

NO "ĀTRAS PEĻNAS" LĪDZ CIETUMAM: SABOTĀŽAS CIKLS

Kāpēc GRU izvēlas šādas personas?

Izlūkziņu vākšana jeb spiegošana un sabotāžas aktu īstenošana Krievijas specdienestu uzdevumā uzskatāma par palīdzību nedraudzīgas valsts darbībās pret Latvijas nacionālās drošības interesēm, kas ir ļoti smags noziedzīgs nodarījums ar no tā izrietošām sekām un neizbēgamu sodu "izpildītājiem" – brīvības atņemšanu līdz pat 20 gadiem.

Ukrainas pieredze liecina, ka vervētājiem ir sveši jebkādi ētiskie un morālie apsvērumi. Krievijas izlūkošanas un drošības dienesti naidīgo un pašiem īstenotājiem bīstamo darbību veikšanā iesaista mazgadīgas, nepilngadīgas personas, jauniešus, kuri ir viegli ietekmējami un motivējami, piedāvājot "ātras peļņas" iespējas. Viens no savervēto jauniešu uzdevumiem bija "sūtījuma" ar spridzināšanas ierīci, kuru kontrolē vervētājs, nogādāšana noteiktā vietā, kam sekotu detonācija, pirms izpildītājs atrastos drošā attālumā, tādējādi parādot, ka bērnu un jauniešu dzīvībai nav nekādas vērtības pasūtītāja acīs.

VERVĒŠANAS RISKA GRUPAS

Sabiedrības segmenti, kurus naidīgie izlūkdienesti mērķtiecīgi izmanto operāciju īstenošanai

 Marginalizētas personas AUGSTS RISKS MOTIVĀCIJA Zema sociālā atbildība, atkarības, krimināla pagātne. Gatavi noziegumam par jebkuru atlīdzību. LOMA SISTĒMĀ "Vienreizlietojamie instrumenti" - izpilda bīstamus uzdevumus (dedzināšana, spridzināšana); pēc aizturēšanas tiek pamesti likteņa varā.	 Jaunieši un bērni NEAIZSARGĀTI MOTIVĀCIJA "Ātras peļņas" solījumi, viegla ietekmējamība. Nespēja pilnvērtīgi izvērtēt riskus un sekas. LOMA SISTĒMĀ Tiek izmantoti bīstamos uzdevumos, piemēram, spridzekļu detonācijā, nerēķinoties ar viņu dzīvībām.	 Brīvprātīgie atbalstītāji IDEOLOĢISKI MOTIVĀCIJA Prokremliska ideoloģija ("krievu pasaule"), naidis pret Latvijas valstiskumu un latvisku identitāti. LOMA SISTĒMĀ Apzināta spiegošana, "pretinieku sarakstu" veidošana tālākām represijām.
--	--	---

BRĪVPRĀTĪGIE ATBALSTĪTĀJI UN KOLABORĀCIJAS RISKS

Izceļama personu grupa – brīvprātīgie atbalstītāji, kuri iesaistās spiegošanas darbībās un sabotāžas aktu īstenošanas dažādās stadijās. Šādas personas visbiežāk ir prokremliski noskaņoti Latvijas iedzīvotāji, kuriem nerūp Latvijas valsts, tās vērtības, ir sveša izpratne par lojalitāti, viņus vieno naidis pret visu latvisko, ir tuva Krievijas sludinātā ideoloģija un “krievu pasaules” vērtības, kas šobrīd Ukrainā izpaužas kā civiliedzīvotāju bombardēšana un nogalināšana, kā arī brutāla karagūstekņu slepkavošana. Šo personu aktivitātes ir saistītas ar izlūkziņu vākšanu par Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, NATO klātbūtni Latvijā, aizsardzības sistēmas un kritisko infrastruktūru, kā arī par Latvijas iedzīvotājiem un organizācijām, kas sniedz atbalstu Ukrainai, līdzpilsoņiem, kuri uzticīgi kalpo Latvijas valsts interesēm, demonstrē savu piederību latviskajām vērtībām, pauž kritisku un nosodošu nostāju par Kremļa politiku un ideoloģiju.

Uzskatāmi šādu indivīdu darbību sekas ir redzamas Ukrainā, kur to savāktā un Krievijai nodotā informācija tiek izmantota triecienu veikšanai ne tikai pa militārajiem objektiem, bet arī pa civilo infrastruktūru un nemilitāriem mērķiem, iznīcinot elektroenerģijas un siltumapgādes infrastruktūru, slimnīcas, skolas un dzīvojamās ēkas ar mērķi mazināt iedzīvotāju noturību un apņēmību pretoties agresoram, vairojot Ukrainas iedzīvotāju ciešanas un īstenot psiholoģisko teroru.

Brīvprātīgie atbalstītāji ir tā Latvijas sabiedrības daļa, kura ideoloģiski ir gatava sadarboties ar agresorvalsts Krievijas karaspēku un specdienestiem, sniedzot atbalstu represiju īstenošanā pret līdzpilsoņiem. Daļa atbalstītāju jau iepriekš ir sadarbojušies ar dažādām Latvijā neregistrētām organizācijām vai politiskajiem spēkiem, kuri atklāti vai slēpti atbalstījuši Krievijas agresīvo rīcību un ideoloģiju.

Krievijas īstenotie kara noziegumi pie Kijivas – Bučā un Irpiņā 2022. gada pavasarī, dokumentētās liecības no joprojām Krievijas okupētajām teritorijām, karagūstekņu un civiliedzīvotāju slepkavības un izvarošanas gadījumi turpina būt šī brutālā kara ikdiena. Neatņemama Krievijas okupācijas režīma sastāvdaļa ir fiziska un psiholoģiska vardarbība pret vietējiem iedzīvotājiem, prettiesiska personu aizturēšana un ieslodzīšana, institucionalizēta spīdzināšana nolūkā novērst jebkādu pretošanos, iznīcināt ukraiņu nacionālo identitāti un nodrošināt “krievu pasaules” ideoloģijas noturību. Okupācijas režīma uzturēšanu Krievijas ieņemtajā Ukrainas daļā būtiski atvieglo kolaborantu atbalsts, tajā skaitā, palīdzot identificēt un vajāt iedzīvotājus, kuri izrāda uzticību Ukrainai.

Latvijā par brīvprātīgajiem atbalstītājiem uzskatāmas ar noziedzīgo organizāciju “Baltijas antifasiisti” saistītās personas. Viens no brīvprātīgā atbalstītāja piemēriem Latvijā ir Kremļa opozicionāra Mihaila Hodorkovska organizācijas “Dosjē centrs” un TV3 raidījuma “Nekā

personīga" identificētais veikala apsargs Igors Andrejevs, kurš vāca informāciju par "latviešu nacistiem" – personām, kuras publiski pauž atbalstu Ukrainai, pie apģērba nēsā vai uz transportlīdzekļiem izvieto Ukrainu atbalstošu simboliku, vai iesaistās Ukrainu atbalstošu organizāciju darbībā. Personas iegūtā informācija tika nodota Krievijas izlūkošanas un drošības dienestiem. Vadoties pēc Ukrainas notikumu piemēra, var secināt, ka šādi tiek sastādīti Kremļa režīma pretinieku saraksti iespējamu represiju īstenošanai.

Aicinājums sabiedrībai

Latvijas valsts drošības iestādes ikdienā, veicot likumos noteiktās funkcijas un uzdevumus, aktīvi pretdarbojas Krievijas specdienestu radītajam apdraudējumam, taču šajā darbā nepieciešama visas Latvijas sabiedrības modrība un palīdzība.

Ja jums vai jūsu ģimenes locekļiem, citiem radniekiem, draugiem un paziņām tiek izteikti "vilinošas peļņas" piedāvājumi, it īpaši tiešsaistes saziņas platformās, apmaiņā pret noziedzīgu darbību īstenošanu, pirmšķietami ar maznozīmīga huligānisma pazīmēm, stingri aicinām un rekomendējam šādās darbībās neiesaistīties. Par saņemtajiem piedāvājumiem ziņojiet policijai un valsts drošības iestādēm.

Piekrītot šādu darbību īstenošanai, persona izdarīs smagu noziegumu – sniegs atbalstu ienaidniekam, vēršoties pret Latvijas valsti un tās iedzīvotājiem. Noraidot piedāvājumu un ziņojot par to vai sniedzot ziņas par citu personu iesaistīšanos naidīgās darbībās Krievijas specdienestu uzdevumā, jūs rīkosieties pilsoniski atbildīgi un palīdzēsiet atklāt un novērst noziegumu.

CEĻOŠANAS UZ KRIEVIJU UN BALTKRIEVIJU RISKI

Latvijas Ārlietu ministrija vairākkārt ir brīdinājusi iedzīvotājus nedoties uz Krieviju un Baltkrieviju, jo šo valstu specdienesti var vērst provokācijas pret ārvalstniekiem – šantāžu, vervēšanas mēģinājumus vai nepamatotu aizturēšanu. Kopš Baltkrievija 2022. gadā vienpusīgi ieviesa bezvīzu režīmu ar Latviju, uz dažādu apšaubāmu apsūdzību pamata Baltkrievijā aizturēti vairāk nekā 20 Latvijas valstspiederīgie.

Uzskatāms piemērs ir Latvijas pilsoņi Allas Sokoļenko lieta. 2022. gada martā viņa devās uz Baltkrieviju privātu iemeslu dēļ un no ceļojuma neatgriezās. Baltkrievijas Valsts drošības komiteja (KGB) viņu aizturēja, apsūdzēja "aģenta darbībā" Latvijas labā, un slēgtā tiesas procesā viņai tika piespriests septiņu gadu cietumsods. Latvijas konsulāta saziņa ar aizturēto tika ievērojami apgrūtināta. A. Sokoļenko atbrīvoja tikai 2025. gada decembrī – pēc gandrīz četriem gadiem ieslodzījumā.

ALLAS SOKOĻENKO LIETAS HRONOĻĢIJA (2022–2025)

Ceļošanas riski it īpaši attiecas uz Latvijas valsts pārvaldē nodarbinātajām personām, sevišķi tām, kuras jebkādā veidā saistītas ar Latvijas aizsardzības sistēmu – neatkarīgi no ieņemamā amata vai statusa, kā arī šo nodarbināto ģimenes locekļiem. Jebkura šāda persona naidīgo valstu specdienestiem ir potenciāls vervēšanas vai šantāžas mērķis. Došanās uz Krieviju vai Baltkrieviju ir personisks risks, kuru neviens konsulāts nespēj pilnībā novērst.

NAIDĪGO IZLŪKOŠANAS UN DROŠĪBAS DIENESTU AĢENTU RAKSTUROJUMS UN AKTIVITĀTES

Galvenās pazīmes, kas var liecināt par personas iespējamu sadarbību ar naidīgiem izlūkdienestiem vai vervēšanas risku

I PAZĪME

Ideoloģiskā piederība un atbalsts Kremļa režīmam

- Krievijas nacionālās **simbolikas un atribūtikas** izmantošana
- Publiski izteikumi Kremļa režīma atbalstam, **sevišķi agresīvā formā**
- Nostalgiska attieksme pret **padomju okupācijas laiku** Latvijā, tā nekritiska slavināšana

II PAZĪME

Sakari un ceļošana

- **Regulāra ceļošana** uz Krieviju un Baltkrieviju
- Aktīva kontaktu uzturēšana ar šajās valstīs dzīvojošām personām
- Kontakti ar Krievijas vai Baltkrievijas Bruņotajiem spēkiem, spēku struktūrām un specdienestiem **saistītām personām!**

III PAZĪME

Piekļuve vai atrašanās tuvu kritiskai infrastruktūrai

- Piekļuve informācijai par **Latvijas aizsardzības sistēmu**
- Dzīvesvietas vai darba vietas atrašanās **militārās un kritiskās infrastruktūras** tuvumā
- Leģitīms pamatojums apmeklēt infrastruktūru vai satikt saistītas personas (piem., piegādātāja, pakalpojumu sniedzēja, taksometra vadītāja darbs)

IV PAZĪME

Aizdomīgs aktivitāšu raksturs

- **Nepamatota uzturēšanās** militāro objektu un kritiskās infrastruktūras tuvumā
- Objektu **fotografēšana, novērošana, apsardzes uzrunāšana**
- Darbības, lai **izraisītu un pārbaudītu** apsardzes rīcību
- Pārlietu specifiskas intereses izrādīšana par konkrētu objektu **drošību**

Pamanījāt šādas pazīmes? Ziņojiet!

Ja jums ir zināmas personas ar šādu raksturojumu vai aktivitāšu raksturu, aicinām ziņot valsts drošības iestādēm, lai novērstu un pārtrauktu aktivitātes, kas varētu radīt potenciālo kaitējumu, kādu ikdienā redzam Ukrainā kopš Krievijas uzsāktās militārās agresijas.

KRIEVIJAS GRU OPERATĪVI TAKTISKĀS IZLŪKOŠANAS MĒRĶI LATVIJĀ

I MĒRĶIS

NATO klātbūtne un spējas

- Sabiedroto spēku **izvietojums, rotācijas grafiki**, apbruņojums
- Kaujas grupas **personālsastāvs** un komandstruktūra
- Mācību scenāriji, maršruti un **reaģēšanas plāni**

II MĒRĶIS

Nacionālie bruņotie spēki

- NBS **struktūra, vienību dislokācija** un kaujas gatavība
- Bruņojuma sistēmas, **iepirkumi un piegādes**
- Personālsastāva dati un **virsnieku profili**

III MĒRĶIS

Kritiskā infrastruktūra

- **Enerģētikas, sakaru un transporta** infrastruktūras objekti
- Objektu **ievainojamības un apsardzes režīmi**
- Potenciālie **sabotāžas mērķi** un piekļuves ceļi

IV MĒRĶIS

Politiskā un sabiedriskā vide

- **Sabiedrības noskaņojums** un noturība pret krīzēm
- Politisko lēmumu pieņēmēju **pozīcijas un ietekme**
- Ukrainu atbalstošo **organizāciju un personu** identificēšana

Būtisks Krievijas GRU operacionāli taktiskās izlūkošanas darbības īstenošanas priekšnoteikums ir aģentūras (spiegu) vervēšana, lai iesaistītu izlūkziņu vākšanā, kā arī meklētu citas personas, kuras potenciāli būtu iesaistāmas sadarbībā.

Par aģentūras tīkla veidošanu operacionāli taktiskajā līmenī ir atbildīgi Maskavā, Sanktpēterburgā, Kaļiņingradā un Smoļenskā izvietotie izlūkošanas centri, kuru darbinieku pilna laika darbs ir iegūt izlūkinformāciju par Krievijai nedraudzīgām reģiona valstīm, t.sk. Latviju. Izlūkošanas centri īpaši aktīvi veic vervēšanu pret Latvijas valstspiederīgajiem, kuri regulāri ceļo uz Krieviju un Baltkrieviju.

MIDD ir identificējis vairākus Krievijas GRU un vienu Baltkrievijas GRU virsnieku, kuri izvēršuši aģentūras izlūkošanu pret Latviju, un publisko šo virsnieku vārdus. Akcentējams, ka Baltkrievijas un Krievijas izlūkošanas un drošības dienesti ilgstoši sadarbojas. Faktiski Baltkrievija veic izlūkziņu ieguvu arī Krievijas interesēs, un tās militāro izlūkošanu var uzskatīt par Krievijas GRU "filiāli".

DIENESTA PAKĀPE
UZVĀRDS VĀRDS
TĒVAVĀRDS

UZVĀRDS VĀRDS TĒVAVĀRDS
(LATĪNALFABĒTISKĀ TRANSLITERĀCIJA)

FOTOATTĒLS

KRIEVIJAS GRU

majors
PIŽIKOVS Aleksejs
Viktora d.

*PIZHIKOV Aleksei
Viktorovich*

-

2.ranga kapteinis
ĻESNIKOVS Aleksejs
Alekseja d.

*LESNIKOV Aleksei
Alekseyevich*

2.ranga kapteinis
ČETVERIKOVS Nikolajs
Valērija d.

*CHETVERIKOV Nikolai
Valeyeryevih*

apakšpulkvedis
JUŠINS Aleksandrs
Viktora d.

*YUSHIN Aleksandr
Viktorovich*

-

pulkvedis
GLADKOVS Aleksandrs
Viktora d.

*GLADKOV Alexandr
Viktorovich*

-

IVANOVS Grigorijs
Alekseja d.

*IVANOV Grigory
Alekseyevich*

BALTKRIEVIJAS GRU

BARANOVS Sergejs

BARANOV Sergey

Rietumvalstu un Krievijas militāras konfrontācijas gadījumā sagaidāms, ka GRU izlūkošanas centru savervētā aģentūra Latvijā tiks izmantota līdzīgi kā Ukrainā, tostarp radot draudus civiliedzīvotāju dzīvībai. Krievijas GRU darbība Ukrainā atspoguļo metodes, ko var izmantot arī pret Latviju. Atsevišķos gadījumos šādas metodes jau ir izmantotas izlūkziņu iegūšanai un sabotāžas aktu īstenošanai Eiropā.

Spiegošana "izpalīdzot radniekam"

Atsevišķi izceļamas Krievijas GRU virsnieka Grigorija Ivanova Alekseja dēla (Grigory Alekseyevich Ivanov), dz. 1989. gadā, aktivitātes pret Latviju kopš 2017. gada. G. Ivanovs organizēja izlūkinformācijas iegūvi par aviācijai izmantojamu privātu infrastruktūru, piemēram, lidlauku "Spilve", NATO sabiedroto spēku klātbūtni valstī un dažādām Latvijas aizsardzības nozares aktualitātēm. Lūdzot atbalstu attālam radniekam Latvijā, G. Ivanovs ieguva ziņas par Latvijas sabiedrības noskaņojumu, sniegto palīdzību Ukrainai un kritiskās infrastruktūras objektiem valsts teritorijā. G. Ivanovs no aģenta saņēma arī praktiska rakstura informāciju, piemēram, par mobilo sakaru priekšapmaksas karšu iegādes nosacījumiem Latvijā.

Krievijas GRU vadīto aģentu uzdevumi var mainīties atkarībā no apstākļiem, ņemot vērā Krievijas Bruņoto spēku vajadzības mērķa valstī, tostarp tie var iekļaut tiešu atbalstu militāru uzdevumu īstenošanai. Spilgts piemērs ir paša G. Ivanova, kurš saistīts ar Krievijas okupētajā Krimā izvietoto GRU 316. izlūkošanas centru, vadītās aģentu grupas darbība Ukrainā līdz 2023. gada augustam, kad grupu atklāja un aizturēja Ukrainas drošības dienests. Tika noskaidrots, ka aģenti ieguva un nodeva G. Ivanovam ziņas gaisa triecienu veikšanai Odesā, identificēja Ukrainas pretgaisa aizsardzības sistēmu atrašanās vietas un to pārvietošanos, kā arī ziņoja par triecienu rezultātā nodarīto kaitējumu.

Krievijas specdienestu aģentiem atgādinām apzināties sadarbības riskus un sekas – kara gadījumā žēlastības nebūs – ienaidnieki tiek iznīcināti uzdevumu izpildes laikā. Brīvprātīga atzišanās un pieteikšanās MIDD var mīkstināt sodu.

VALSTS NOSLĒPUMA AIZSARDZĪBA

Personu pārbaudes

Militārās izlūkošanas un drošības dienests veic personu pārbaudi pieejai valsts noslēpumam Aizsardzības ministrijā, tās padotībā esošajās institūcijās, Nacionālajos bruņotajos spēkos, militārajos objektos, kā arī iestādēs, organizācijās un komersanta uzņēmumos, ja to darbība saistīta ar valsts noslēpumu militārās aizsardzības jomā.

3048 personas pārbaudītas atbilstībai likuma par valsts noslēpumu prasībām (visas pārbaudes pieejai valsts noslēpumam kopā).

PĀRBAUDES VEIDS	SKAITS
Izsniegta 3.kategorijas speciālā atļauja darbam ar konfidenciāliem valsts noslēpuma objektiem	403
Izsniegta 2.kategorijas speciālā atļauja darbam ar slepeniem valsts noslēpuma objektiem	2 002
Personas pārbaudītas, lai Satversmes aizsardzības birojs pieņemtu lēmumu par pieeju sevišķi slepeniem valsts noslēpuma objektiem	135
Personas pārbaudītas pirms to iecelšanas amatā, tādēļ speciālā atļauja nav izsniegta	478
Personām liegta pieeja valsts noslēpumam	30
Personu pārbaudes lietas ar nepieciešamajiem pārbaudes materiāliem nosūtītas, lai Satversmes aizsardzības birojs pieņemtu lēmumu par pieeju NATO un Eiropas Savienības klasificētajai informācijai	1 615

Citas fizisko personu pārbaudes

PĀRBAUDES VEIDS	SKAITS
Personu pārbaude darbam Aizsardzības resora kritiskajā infrastruktūrā	1 629
Ar komersantu saistīto fizisko personu (t.sk. īpašnieku, personu, kuras ieņem amatus pārvaldes institūcijās, patieso labuma guvēju, prokūristu, darbinieku) pārbaudes	1 143

Juridisko personu (komersantu) pārbaudes

PĀRBAUDES VEIDS	SKAITS
Pārbaude saskaņā ar Stratēģiskas nozīmes preču aprites likumu, Aizsardzības un drošības jomas iepirkumu likumu, likumu "Par piesārņojumu" un Ministru kabineta noteikumiem Nr.664 "Kārtība, kādā Aizsardzības ministrija īsteno projektu konkursus militāru vai divējāda lietojuma produktu attīstības atbalstam"	321
Pārbaude, lai nepieciešamos pārbaudes materiālus nosūtītu Satversmes aizsardzības birojam industriālās drošības sertifikāta izsniegšanai	1

Telpu un teritoriju drošības pasākumu pārbaude

Militārās izlūkošanas un drošības dienests veic telpu atbilstības pārbaudes valsts noslēpuma glabāšanai Aizsardzības ministrijā, tās padotībā esošajās institūcijās, Nacionālajos bruņotajos spēkos, militārajos objektos, kā arī iestādēs, organizācijās un komersanta uzņēmumos, ja to darbība saistīta ar valsts noslēpumu militārās aizsardzības jomā.

2025. gadā MIDD pārbaudīja un sniedza atzinumus par **510** telpu atbilstību valsts noslēpuma glabāšanai:

KLASIFIKĀCIJAS LĪMENIS	TELPAS
Sevišķi slepenu valsts noslēpuma objektu apstrādei un glabāšanai	8
Slepenu un konfidenciālu valsts noslēpuma objektu apstrādei un glabāšanai	100
Dienesta vajadzībām klasificētās informācijas apstrādei un glabāšanai	402

Informācijas sistēmu akreditācija

2025. gadā akreditēta **viena informācijas sistēma**, kurā apstrādā signālu izlūkošanas informāciju.

Latvijas drošība sākas ar katra pilsoņa modrību. Esiet vērīgi – jūsu rīcībai ir nozīme.